

نگاه ویژه پروین اعتصامی به «صلح»

محمدعلی ضیایی

دکترای ادبیات و عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید رجایی ارومیه

چکیده:

برقراری صلح و ایجاد رابطه‌ای انسانی میان آحاد جامعه، همواره از دغدغه‌های بشری و حکومت‌ها بوده است به ویژه آنکه کشتارهای بی‌دلیل و جنگ‌های خانمان برانداز در طول تاریخ چون سایه‌ای شوم بر سر انسان‌ها سایه انداخته و صلح را به آرزویی دست نیافتنی تبدیل کرده است. شاعران و نویسندگان جهان و ایران نیز از این دغدغه برکنار نبوده‌اند و به عنوان زبان گویای مردم، بازتاب دهنده این آرزو در نوشته‌های خود بوده‌اند. این تحقیق به روش تحلیل متون، بر آن است که با بررسی دیوان پروین اعتصامی به مقوله «صلح» از دیدگاه او بپردازد و با ارائه شواهدی از شعر شاعران دیگر ایرانی، دیدگاه متفاوت او را نسبت به این موضوع در قیاس با شعر آن‌ها نشان دهد. نتایج تحقیق نشانگر آن است که بسامد این واژه و یا مترادف آن در شعر پروین اعتصامی بر خلاف دیگر شاعران، بسیار کم است و او بیشتر به تبعات و نتایج حاصل از صلح پرداخته است و رفتارهای فردی انسانی را که به ایجاد حالت صلح در جامعه منجر می‌شود بیشتر مد نظر دارد. اعتصامی به واژه‌هایی عنایت بیشتر نشان داده است که در حوزه فرد در خانه و خانواده اتفاق می‌افتد اما در یک وضعیت کلی منجر به همان آرامش و امنیت جهانی می‌شود که دیگران مد نظر دارند.

کلید واژه: صلح، پروین اعتصامی، ادبیات فارسی